

II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 13ης Νοεμβρίου 1989

για το συντονισμό των ρυθμίσεων όσον αφορά τις πράξεις προσώπων τα οποία είναι κάτοχοι εμπιστευτικών πληροφοριών

(89/592/EOK)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 100 Α,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,σε συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο⁽²⁾,έχοντας υπόψη τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι το άρθρο 100 Α παράγραφος 1 της συνθήκης ορίζει ότι το Συμβούλιο εκδίδει τα μέτρα σχετικά με την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που έχουν ως αντικείμενο την εγκαθίδρυση και τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς·

ότι η δευτερογενής αγορά κινητών αξιών διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στη χρηματοδότηση των οικονομικών παραγόντων·

ότι, για να μπορέσει να διαδραματίσει αποτελεσματικά τον ρόλο της αγοράς αυτής, πρέπει να ληφθούν όλα τα μέτρα για να εξασφαλιστεί η καλή λειτουργία της·

ότι η καλή λειτουργία αυτής της αγοράς εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από την εμπιστοσύνη που εμπνέει στους επενδυτές·

ότι η εμπιστοσύνη αυτή εξαρτάται, μεταξύ άλλων, από την εγγύηση που παρέχεται στους επενδυτές ότι απολαμβάνουν ίσης μεταχείρισης και ότι θα προστατευθούν από την παράνομη χρήση εμπιστευτικών πληροφοριών·

ότι οι πράξεις που διενεργούνται από κατόχους εμπιστευτικών πληροφοριών, λόγω του ότι παρέχουν πλεονεκτήματα σε ορισμένους επενδυτές έναντι άλλων, ενδέχεται να θέσουν

σε κίνδυνο αυτή την εμπιστοσύνη και μπορούν, λόγω του γεγονότος αυτού, να υπονομεύσουν την καλή λειτουργία της αγοράς·

ότι, ως εκ τούτου, πρέπει να ληφθούν τα αναγκαία μέτρα για την καταπολέμηση των εν λόγω πράξεων·

ότι, σε ορισμένα κράτη μέλη, δεν υπάρχει ρύθμιση που να απαγορεύει τις πράξεις που διενεργούνται από κατόχους εμπιστευτικών πληροφοριών και ότι, μεταξύ των ρυθμίσεων των κρατών μελών, υπάρχουν αισθητές διαφορές·

ότι, ως εκ τούτου, πρέπει να θεσπισθεί συντονισμένη ρύθμιση σε κοινοτικό επίπεδο στον τομέα αυτό·

ότι ένα από τα πλεονεκτήματα μιας τέτοιας συντονισμένης ρύθμισης είναι ότι επιτρέπει, χάρη στη συνεργασία των αρμοδίων αρχών, την αποτελεσματικότερη καταπολέμηση των διασυνοριακών πράξεων που διενεργούνται από κατόχους εμπιστευτικών πληροφοριών·

ότι, αφού η απόκτηση ή η εκχώρηση κινητών αξιών προϋποθέτει αναγκαστικά ότι ο αποκτών ή ο εκχωρών έχει προηγουμένως αποφασίσει να προβεί σ' αυτή την πράξη, η εκτέλεση της απόκτησης ή της εκχώρησης αυτής δεν αποτελεί αυτή καθ' εαυτή χρησιμοποίηση εμπιστευτικής πληροφορίας·

ότι η διενέργεια πράξεων από πρόσωπο που κατέχει εμπιστευτική πληροφορία σημαίνει ότι γίνεται εκμετάλλευση εμπιστευτικής πληροφορίας· ότι, επομένως, θα πρέπει να θεωρηθεί πως δεν αποτελεί αυτή καθ' εαυτή χρήση εμπιστευτικών πληροφοριών το γεγονός και μόνον ότι ένας δημιουργός αγοράς (market maker) ή ένας οργανισμός εξουσιοδοτημένος να ενεργεί ως αντισυμβαλλόμενος (body authorized to act as «counter partie») προβαίνει στη συνθήκη άσκηση της δραστηριότητάς του, δηλαδή στην αγορά ή πώληση τίτλων, ή το ότι ένας χρηματομεσίτης που κατέχει εμπιστευτική πληροφορία προβαίνει στην εκτέλεση μιας εντολής· ότι ομοίως πρέπει να θεωρηθεί ότι η διενέργεια πράξεων με μοναδικό σκοπό τη σταθεροποίηση της τιμής νεοεκδιδόμενων ή διαπραγματευσίμων κινητών αξιών στα πλαίσια μιας δεύτερης προσφοράς δεν αποτελεί αυτή καθ' εαυτή χρήση εμπιστευτικής πληροφορίας·

(1) ΕΕ αριθ. C 153 της 11. 6. 1987, σ. 8, και ΕΕ αριθ. C 277 της 27. 10. 1988, σ. 13.

(2) ΕΕ αριθ. C 187 της 18. 7. 1987, σελ. 93 και απόφαση της 11ης Οκτωβρίου 1989 (δεν έχει ακόμη δημοσιευτεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

(3) ΕΕ αριθ. C 35 της 8. 2. 1989, σ. 22.

ότι οι εκτιμήσεις που γίνονται βάσει στοιχείων γνωστών στο κοινό δεν μπορούν να θεωρηθούν εμπιστευτικές πληροφορίες και ότι, κατά συνέπεια, οποιαδήποτε πράξη διενεργείται βάσει εκτιμήσεων αυτού του είδους δεν αποτελεί πράξη κατόχου εμπιστευτικών πληροφοριών κατά την έννοια της παρούσας οδηγίας.

ότι η ανακοίνωση μιας εμπιστευτικής πληροφορίας σε αρχή με το σκοπό να της δοθεί η δυνατότητα να εξασφαλίσει την τήρηση των διατάξεων της παρούσας οδηγίας ή άλλων ισχυουσών διατάξεων δεν εμπίπτει θεαίως στις απαγορευόμενες που προβλέπονται από την παρούσα οδηγία,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοούνται ως:

1. εμπιστευτική πληροφορία: μια πληροφορία η οποία δεν έχει γίνει γνωστή στο κοινό, έχει χαρακτήρα συγκεκριμένο και αφορά έναν ή περισσότερους εκδότες κινητών αξιών ή μία ή περισσότερες κινητές αξίες, και η οποία, εάν γινόταν γνωστή στο κοινό, θα μπορούσε να επηρεάσει αισθητά την τιμή αυτή ή αυτών των κινητών αξιών.
2. κινητές αξίες:
 - α) οι μετοχές και οι ομολογίες καθώς και οι αξίες που εξομοιώνονται με μετοχές και ομολογίες.
 - β) οι συμβάσεις ή τα δικαιώματα προεγγραφής, απόκτησης ή εκχώρησης των αξιών που αναφέρονται στο στοιχείο α).
 - γ) οι συμβάσεις υπό προθεσμία, τα δικαιώματα προτιμίας (οψιών) και τα χρεώγραφα υπό προθεσμία με αντικείμενο τις αξίες που αναφέρονται στο στοιχείο α).
 - δ) οι συμβάσεις με ρήτρα για αξίες που προβλέπονται στο στοιχείο α),

εφόσον γίνονται δεκτές προς διαπραγμάτευση σε αγορά, η οποία διέπεται από ορισμένους κανόνες και εποπτεύεται από δημοσίως αναγνωρισμένες αρχές, λειτουργεί κανονικά και είναι άμεσα ή έμμεσα ανοιχτή στο κοινό.

Άρθρο 2

1. Όλα τα κράτη μέλη απαγορεύουν στα πρόσωπα τα οποία:

- λόγω της ιδιότητάς τους ως μελών των διοικητικών, διευθυντικών και εποπτικών οργάνων του εκδότη,
- λόγω της συμμετοχής τους στο κεφάλαιο του εκδότη ή
- επειδή έχουν πρόσβαση στις πληροφορίες αυτές λόγω της άσκησης της εργασίας, του επαγγέλματος ή των καθηκόντων τους,

είναι κάτοχοι εμπιστευτικών πληροφοριών, να αποκτούν ή να εκχωρούν, για δικό τους λογαριασμό ή για λογαριασμό τρίτων, είτε άμεσα είτε έμμεσα, τις κινητές αξίες του ή των εκδοτών τους οποίους αφορούν οι πληροφορίες αυτές, εκμεταλλευόμενα εν γνώσει τους αυτές τις εμπιστευτικές πληροφορίες.

2. Όταν τα πρόσωπα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 είναι εταιρείες ή άλλα νομικά πρόσωπα, η απαγόρευση που προβλέπεται σ' αυτή την παράγραφο ισχύει για τα φυσικά πρόσωπα που συμμετέχουν στην απόφαση για τη συναλλαγή για λογαριασμό του εν λόγω νομικού προσώπου.

3. Η απαγόρευση της παραγράφου 1 εφαρμόζεται σε κάθε απόκτηση ή εκχώρηση κινητών αξιών που διενεργείται με την παρέμβαση προσώπου που ενεργεί κατ' επάγγελμα ως ενδιάμεσος.

Κάθε κράτος μέλος μπορεί να προβλέψει ότι η απαγόρευση αυτή δεν εφαρμόζεται ως προς την απόκτηση ή εκχώρηση κινητών αξιών που πραγματοποιούνται εκτός μιας αγοράς, όπως ορίζεται στο άρθρο 1 παράγραφος 2, στο τέλος, και χωρίς την παρέμβαση του κατ' επάγγελμα ενδιάμεσου.

4. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στις πράξεις που πραγματοποιούνται, για λόγους νομισματικής ή συναλλαγματικής πολιτικής ή πολιτικής διαχείρισης του δημοσίου χρέους, από κυρίαρχο κράτος, από την κεντρική του τράπεζα ή από άλλον εξουσιοδοτημένον από το κράτος αυτό οργανισμό ή από οιοδήποτε πρόσωπο ενεργεί για λογαριασμό τους. Τα κράτη μέλη μπορούν να επεκτείνουν την εξαίρεση αυτή ώστε να καλυφθούν οι ομόσπονδες πολιτείες τους ή οι εξομοιούμενες με αυτές τοπικές αυτοδιοικήσεις περιφέρειες όσον αφορά τη διαχείριση του δημοσίου χρέους τους.

Άρθρο 3

Όλα τα κράτη μέλη απαγορεύουν στα πρόσωπα τα οποία υπόκεινται στην προβλεπόμενη στο άρθρο 2 απαγόρευση και είναι κάτοχοι εμπιστευτικής πληροφορίας:

- α) να ανακοινώνουν αυτή την εμπιστευτική πληροφορία σε τρίτο, εκτός εάν ενεργούν εντός του συνήθους πλαισίου άσκησης της εργασίας, του επαγγέλματος ή των καθηκόντων τους.
- β) να συνιστούν σε τρίτο, βάσει αυτής της εμπιστευτικής πληροφορίας, να αποκτήσει ή να εκχωρήσει ο ίδιος ή μέσω άλλου κινητές αξίες που αποτελούν αντικείμενο διαπραγμάτευσης στις εγχώριες αγορές κινητών αξιών, όπως αυτές ορίζονται στο άρθρο 1 σημείο 2 στο τέλος.

Άρθρο 4

Κάθε κράτος μέλος επιβάλλει επίσης την προβλεπόμενη στο άρθρο 2 απαγόρευση, πέραν των προσώπων που αναφέρονται στο άρθρο αυτό, και σε κάθε πρόσωπο το οποίο, εν γνώσει του, κατέχει μια εμπιστευτική πληροφορία η οποία δεν μπορεί να προέρχεται άμεσα ή έμμεσα, παρά μόνον από πρόσωπο που αναφέρεται στο άρθρο 2.

Άρθρο 5

Κάθε κράτος μέλος επιβάλλει τις προβλεπόμενες στα άρθρα 2, 3 και 4 απαγορεύσεις τουλάχιστον ως προς τις πράξεις που λαμβάνουν χώρα στο έδαφός του, εφόσον οι συγκεκριμένες κινητές αξίες είναι δεκτές προς διαπραγμάτευση σε αγορά ενός κράτους μέλους. Κάθε κράτος μέλος θεωρεί οπωσδήποτε ότι πραγματοποιείται στο έδαφός του μια συναλλαγή εφόσον αυτή διενεργείται σε αγορά, όπως ορίζεται στο άρθρο 1 σημείο 2 στο τέλος, η οποία ευρίσκεται ή λειτουργεί στο έδαφος αυτό.

Άρθρο 6

Όλα τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίσουν αυστηρότερες διατάξεις από τις προβλεπόμενες στην παρούσα οδηγία ή και συμπληρωματικές διατάξεις, υπό τον όρο ότι οι διατάξεις αυτές θα είναι γενικής εφαρμογής. Ειδικότερα, τα κράτη μέλη μπορούν να επεκτείνουν την απαγόρευση του άρθρου 2 και να επιβάλλουν στα πρόσωπα που αναφέρονται στο άρθρο 4 τις απαγορεύσεις που προβλέπονται στο άρθρο 3.

Άρθρο 7

Οι διατάξεις του παραρτήματος, σχέδιο Γ σημείο 5 α) της οδηγίας 79/279/ΕΟΚ (1), εφαρμόζονται επίσης και για τις εταιρείες και επιχειρήσεις των οποίων οι κινητές αξίες, ανεξαρτήτως της φύσεώς τους, είναι δεκτές προς διαπραγμάτευση σε μια αγορά όπως ορίζεται στο άρθρο 1 σημείο 2 στο τέλος της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 8

1. Κάθε κράτος μέλος ορίζει την ή τις αρμόδιες διοικητικές αρχές οι οποίες μεριμνούν, ενδεχομένως, σε συνεργασία με άλλες αρχές για την εφαρμογή των διατάξεων που θεσπίζονται κατ' εφαρμογή της παρούσας οδηγίας. Ενημερώνει σχετικά την Επιτροπή, η οποία διαβιβάζει τις πληροφορίες αυτές στα άλλα κράτη μέλη.

2. Οι αρμόδιες αρχές πρέπει να έχουν όλες τις αρμοδιότητες και όλες τις εξουσίες ελέγχου και έρευνας που είναι αναγκαίες για την εκπλήρωση αποστολής τους, σε συνεργασία, ενδεχομένως, με άλλες αρχές.

Άρθρο 9

Κάθε κράτος μέλος προβλέπει ότι όλα τα πρόσωπα που ασχολούνται ή είχαν απασχοληθεί από τις αρμόδιες αρχές που αναφέρονται στο άρθρο 8 οφείλουν να τηρούν το επαγγελματικό απόρρητο. Οι πληροφορίες που καλύπτονται από το επαγγελματικό απόρρητο δεν επιτρέπεται να κοινολογηθούν, σε οποιοδήποτε πρόσωπο ή αρχή, παρά μόνο βάσει νομοθετικών διατάξεων.

Άρθρο 10

1. Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών, ασκώντας τις εξουσίες που προβλέπονται στο άρθρο 8 παράγραφος 2, συνεργάζονται μεταξύ τους, κάθε φορά που χρειάζεται, για την εκπλήρωση της αποστολής τους. Προς τον σκοπό αυτό, και με την επιφύλαξη του άρθρου 9, ανταλλάσσουν μεταξύ τους όλες τις απαιτούμενες πληροφορίες, συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών που αφορούν τις ενέργειες που απαγορεύονται, στο πλαίσιο της ευχέρειας που παρέχεται στα κράτη μέλη με το άρθρο 5 και το άρθρο 6 δεύτερη φράση, μόνον από το κράτος μέλος που ζητά τη συνεργασία. Οι πληροφορίες που ανταλλάσσονται κατ' αυτόν τον τρόπο καλύπτονται από το επαγγελματικό απόρρητο με το οποίο δεσμεύονται τα πρόσωπα που απασχολούνται ή είχαν απασχοληθεί από την αρχή που λαμβάνει τις πληροφορίες αυτές.

2. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να αρνηθούν να δώσουν συνέχεια σε μια αίτηση πληροφόρησης:

- α) όταν η ανακοίνωση των πληροφοριών ενδέχεται να υπονομεύσει την κυριαρχία, την ασφάλεια ή τη δημόσια τάξη του προς ό η αίτηση κράτους·
- β) όταν έχει ήδη κινηθεί μια δικαστική διαδικασία για τα ίδια πραγματικά περιστατικά και εναντίον των ιδίων προσώπων ενώπιον των αρχών του προς ό η αίτηση

κράτους ή όταν τα πρόσωπα αυτά έχουν ήδη τελεσίδικα δικαστεί για τα ίδια πραγματικά περιστατικά από τις αρμόδιες αρχές του προς ό η αίτηση κράτους.

3. Με την επιφύλαξη των υποχρεώσεών τους σε περιπτώσεις ποινικών δικαστικών διαδικασιών, οι αρχές που λαμβάνουν τις πληροφορίες δυνάμει της παραγράφου 1 μπορούν να τις χρησιμοποιούν αποκλειστικά για την άσκηση των καθηκόντων τους κατά την έννοια του άρθρου 8 παράγραφος 1 καθώς και στα πλαίσια διοικητικών ή δικαστικών διαδικασιών που έχουν ως ειδικό αντικείμενο τη συγκεκριμένη άσκηση καθηκόντων. Ωστόσο, εφόσον συμφωνηθεί η αρμόδια αρχή που ανακοίνωσε την πληροφορία, η αρχή που την έλαβε μπορεί να τη χρησιμοποιήσει και για άλλους σκοπούς ή να την διαβιβάσει στις αρμόδιες αρχές άλλων κρατών.

Άρθρο 11

Η Κοινότητα μπορεί, σύμφωνα με τη συνθήκη, να συνάψει συμφωνίες με τρίτα κράτη στους τομείς που διέπονται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 12

Η επιτροπή σχέσεων, η οποία έχει συσταθεί με το άρθρο 20 της οδηγίας 79/279/ΕΟΚ, έχει επίσης ως αποστολή:

- α) να καθιστά την τακτική συνεννόηση για τα συγκεκριμένα προβλήματα που ενδεχομένως θα ανακύψουν από τη θέση σε εφαρμογή της παρούσας οδηγίας και για τα οποία θα κριθεί χρήσιμη η ανταλλαγή απόψεων·
- β) να συμβουλεύει την Επιτροπή, όταν χρειάζεται, για τις τροποποιήσεις ή συμπληρώσεις που πρέπει να γίνουν στην παρούσα οδηγία.

Άρθρο 13

Κάθε κράτος μέλος θεσπίζει τις κυρώσεις που πρέπει να επιβάλλονται σε περίπτωση παράβασης των διατάξεων που θεσπίζονται κατ' εφαρμογή της παρούσας οδηγίας. Οι εν λόγω κυρώσεις πρέπει να είναι επαρκείς ώστε να επιβάλλουν την τήρηση των διατάξεων αυτών.

Άρθρο 14

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία πριν από την 1η Ιανουαρίου 1992. Πληροφορούν την Επιτροπή περί αυτού.
2. Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή το κείμενο των διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 15

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 13 Νοεμβρίου 1989.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

P. BÉREGOVOY

(1) ΕΕ αριθ. L 66 της 16. 3. 1979, σ. 21.